

ris, Si contulisset, &c. esset maior physice, concedo, moraliter, quatenus significatur à Filio, nego. Etenim majoritas in esse physico non obest æqualitati morali; sic actus charitatis Xpi est perfectior in esse physico, quam actus humilitatis, & tamen moraliter quatenus à Filio Dei significantur, sunt æquales. Præterquam quod (vti supra diximus) Maria non solum contulit concursum passivum, sed etiam activum in utramque Xpi unione.

Distinguo etiam secundam maioris partem: Si fuisset Mater trium Personarum, esset maior extensiva, concedo, intensiva, nego: quoniam licet magis extenderetur Deiparae Maternitas, tamen intensiva formaliter æque significaretur à tribus, atque ab una Persona, nam in omnibus est una Deitas, & dignitas simpliciter infinita. Demum Si Spiritus Sanctus. V.g. carnem assumeret in utero alterius Mulieris, hæc esset æqualis dignitatis cum Maria, non tamen maioris, ac proinde semper Mariæ dignitas manet omnium maxima negative, & moraliter.

SECTIO SEPTIMA.

An Maternitati Dei debita sint, & re ipsa collata omnia dona possibilia puræ creature.

Questio non procedit de donis possibilibus Mariæ, casu quo vniuersetur hypothetice alicui divinæ Personæ, nam tunc non esset

esset pura Creatura; quod etiam pro secunda conclusione sectionis antecedentis notavimus: Neque item de donis, quæ licet possint conceidi puræ creaturæ saltem de potentia absoluta, attamen sunt talia ut in maiorem gloriam Mariæ cedat, ea non habuisse, quam habuisse; V.g. nasci ex Matre Virgine videtur esse donum possibile puræ creaturæ de potentia Dei absoluta; melius tamen fuit Mariæ, non ita natam esse, nam sic ea sola est Mater, & Virgo, & tunc sola non esset.

Pater autem Barbianus hanc affert rationem: quia si Maria ex Matre Virgine fuisset concepta, & nata, iam ex VI sue Conceptionis, & non ex meritis Xpi immunis ab originali, & eius debito fuisset, cum non nasceretur tunc ex Adamo per naturalem propagationem: Sicut Theologici dicunt de Xpto, quod licet non esset Deus, tamen esset immunis ab originali ex VI sue Conceptionis à Matre Virgine. Atque inde tale privilegium non debuit concedi Mariæ. Verum quia hæc ratio facilem habet solutionem, dicendo, potuisse habere ex meritis Xpi, quod concepta esset ex Virgine, ac proinde immunitatem ab originali: Solum prima ratio à nobis reddenda est. Demum nec illi data sunt, licet debita, regna, divitiae, & maiestas temporalis, ut ita cresceret eius meritum, & magis assimilarest Filio suo. Iam vero pro alijs donis, sit.

Nostra

170.

Dissertatio II.

Nostra conclusio cum Exim. D. sup. disp. 3.
sect. 5. Granados in apolog. Concep. cap. 25.
Barb. trac. 2. disp. 6. & 7. Rhodes, Valent. &
alijs: Mariae ratione Maternitatis Dei debita
sunt, & re ipsa collata omnia dona possibilia
puræ creaturæ. Probatur conclusio Maria habet
speciale dominium in Filiū Dei ratione Materni-
tatis: ergo ratione ipsius habet speciale domini-
num circa omnia dona Dei possibilia puræ crea-
turæ; sed eo ipso sunt illi saltem ex quadam de-
centia debita; & cum Deus nuli neget ius suū,
sunt etiam illi collata: ergo ita sunt. Probatur
antecedens primo ratione: Omnis Parens ha-
bet speciale dominium circa Filium, & illi præ-
est ratione patriæ potestatis; atqui Xptus ratio-
ne ynionis hypostaticæ non fuit exemptus à pa-
tria potestate, ut probat P. Salas. in cap. 8. Prov.
& P. Maldon. in Lucam ex pluribus Patribus:
ergo Maria habet, &c.

Probatur secundo idem antecedens auctoritate Patrum: nam iuxta illos Xptus obligatus
fuit præcepto naturali honorandi Parentes, eis
quæ obediendi: Item que iure naturali fuit sub-
ditus Virgini, & ea per dominum fuit Xpto Prä-
lata: ergo habet speciale dominium circa Filiū
Dei. Probatur antecedens, quia Gerson Serm.
de Assump. ait, *Per hoc (nimis quod sit Ma-
ter) habet veluti auctoritatem, & naturale domi-
nium ad totius mundi Dominum*, & à fortiori ad om-

Sectio VII.

171.

ne id, quod huic subiectum est Domino: Richar. de
S. Laur. lib. 1. de laud. Virg. cap. 5. ad illud,
Dominus tecum, inquit, in his duobus verbis nota-
tur Maria dignitas, & dominium supra Filium suum;
& potest auctoritate materna eidem imperare.

Div. Bernardi. tom. 1. Serm. 61. art. 3. cap. 6:
ait: Hæc est vera propositio, *Divino imperio omnia
famulantur, etiam Virgo: & iterum bac est vera,
imperio Virginis omnia famulantur, etiam Deus:* De-
mum S. Methodius Serm. de Purificat. loquitur,
sic ad Mariam: *Euge, euge, qua debitorem illam
habes, qui omnibus mutuatur; Deo enim universide-
mus, tibi autem ille etiam debet, qui dicit, honora
Patrem tuum, & Matrem:* Ergo Patres expresse
adstruunt dominium Mariæ supra Filium Dei ra-
tione patriæ potestatis, seu Maternitatis.

Respondebis nostrum argumentum multum
probare; probat enim, Divo etiam Iosepho de-
bita fuisse omnia dona possibilia puræ creaturæ,
nam illi quoque iuxta Evangelium fuit subditus
Filius Dei: itemque Sanctis Avis Ioachim, &
Annæ, quibus etiam competit auctoritas in Ne-
potem: id autem absurdum est. Sed contra, quia
Xptus Subditus erat Iosepho ratione iuris minus
stricti, quoniam erat illius Tutor, Custos, &
Pater Putativus; non vero acceperat ab illo
existentiam, & esse hominem Deum, sicut à
Virgine, quæ erat illius vera Mater, & cui de-
pebat, hominem Deum esse, seu ynionem hy-
posta-

172.

Dissertatio II.

postaticam, in quam influxerat: Ioachimo itidem, & Annae competebat dominium medium, scilicet mediante Maria, ideoque erat non adeo strictum: ergo nulla est solutio.

Vlteriorque conclusionis ratio est; quia Maria contulit Xpto quantum pura creatura conferre potuit, nimurum naturam humanam, & vunionem hypostaticam ad Verbum: Ergo magis debet Xptus Mariæ, quam omni puræ Creaturæ, & toti naturæ rationali deberi potest; sed toti naturæ rationali, & omni puræ creaturæ possibili varijs extitulis deberi possunt omnia dona possibilia: ergo hæc debet Xptus Mariæ; cum (vti dixi) illi dederit vunionem hypostaticam, & cum hac omnia dona supernaturalia connectantur. Denique cum Dignitas Maternitatis sit simpliciter infinita, & omnium creatarum Maxima excedit cumulum perfectionum, & dispositionum omnium dignitatum creatarum; sed omnibus dignitatibus creatis simul sumptis debentur connaturali debito exigentiae omnia dona possibilia: Ergo, & Maternitati.

Argumenta contraria.

Argumentum primum: possibilis est iuxta plures Phylosophos, & Theologos potentia intellectiva identificata cum sua intellectione, quæ quidem perfectior esset potentij

Sectio. VII.

173.

tentis intellectivis creatis de facto existentibus; sed talis perfectio non fuit concessa Beatæ Virginis: Ergo non fuerunt illi concessæ omnes perfectiones possibles. Nota, quod illas perfectiones possibles dicimus concessas fuisse Beatæ Virginis, quæ illam reliquerunt in esse Mulieris eiusdem speciei physicæ cum existentibus; qualis non esset, si esset sua intellectio, nam haberet prædicatum notabiliter differens, seu constituens notabilem dissimilitudinem. Hinc concessis præmissis, distinguo consequens, omnes perfectiones possibles extrahentes eam à sua specie, concedo, non extrahentes, nego.

Argumentum secundum iuxta Patres. Gran. Controv. 8. de grat. tract. 4. disp. 4. num. 2. & Ripald. de ente supern. tom. 2. disp. vlt. sect. 99. Possibilis est gratia habitualis sublimior, & diversæ speciei à gratia nunc existente: ut esset gratia, quæ secum identificaret habitum prudentiæ, vel lumen gloriae, vel haberet virtutem effectivam habitum, & actuum supernaturalium, atque alterius gratiae. Ratio que est, quia licet natura divina sit unica, est tamen infinite participabilis participationibus perfectioribus, & perfectioribus. Item possibles sunt habitus supernaturales diversæ speciei, & perfectiores de facto existentibus: V.g. habitus, qui producant actus respicientes simul obiecta formalia diversarum virtutum, vel qui perfectiori

tiori modo , quām præsentes tendant in obiecta sua.

Tunc sic : "Nēque illa gratia habitualis , nēque hi habitus concessi fuere Beatae Virgini: ergo non fuere illi concessæ omnes gratiæ possibiles. Distinguo antecedens , & decuit concedi , nego , & non decuit , concedo. Etenim neque ea gratia , neque illi habitus concessi fuere Beatae Virgini , quia in donis gratiæ debuit esse si-millima Filio suo , & non superior ; At Xpto ea gratia , & illi habitus non fuere concessi , vt si-millimus esset Fratribus suis similitudine consiliante amorem , & quæ consistit in gratia ; esset que caput spirituale magis vñivocum hominum , & Angelorum , cum haberet eamdem specie gratiam , & eosdem habitus , indeque neque decuit concedi Mariæ.

Argumentum tertium : Mariæ debita sunt , & collata omnia dona possibilia puræ creaturæ: ergo omnipotentia sola est mensura donorū Mariæ , quia illi dedit quantum potuit. Tunc sic: ergo hic est bonus discursus : Deus potuit Virgini hoc donum conferre , & ea illud obtinere : ergo consulit , & obtinuit ; atqui discursus non est bonus: ergo non tenet conclusio. Probatur minor: Deus non concessit Virgini dignitatem sacerdotalem , nec impassibilitatem Corporis ; nec gratiam , & gloriam consummatam in primo instanti conceptionis ; nec Deum videre per visionem increata;

nec

nec quod existeret homines infiniti quos , ad æqualitatē redimere posset , & eis imperare ; nec quod non indigeret vesci , & dormire , alijs que huicmodi ; sed hæc omnia potuit Deus concedere : ergo non contulit quantum potuit , ac per consequens ille discursus non est bonus.

Concedo primū enthymema , & bonum esse discursum in argumento propositum , & nego minorem , ad cuius probationem distinguo pri-mam partem maioris , non concessit Virgini dignitatem Sacerdotalem formaliter conferendo illi Sacramentum Ordinis , concedo , eminenter , nego. Etenim licet Mariæ non concesserit Sa-cerdotium formaliter , quia Mulieres in hac providentia sunt incapaces illius ; attamen illi cōcessit quidquid gratiæ , & potestatis est in eo; nam Sacerdos habet potestatem offerendi sacrificium , & producendi Corpus Xpi in Eucharis-tia ; item que ligandi , atque solvendi : & Ma-ria obtulit Patri in Sacrificio Crucis Filium suū , & Corpus Xpi , vt vera Mater produxit , non ut Sacerdos tamquam servus , & Minister: de-mum non per usum clavum , sed per imperium habet ligandi , atqne solvendi potestatem.

Distinguo etiam secundam partem , nec im-passibilitatem Corporis , & ea decuit concedi , nego , & non decuit , concedo ; sic enim crevit Mariæ meritum , & fuit similior Filio suo possibili. Ad tertiam dicemus diss. sequenti quāta fuerit

fuerit gratia B. Virginis in primo Conceptionis instanti, & cur non fuerit infinita, ac per consequens consumata in sensu argumenti. Ad quartam concedo, Deum illi visionem increatam Non concessisse, nam impossibile est creaturam ita Deum videre. Ad quintam dic, quod sufficit gloria Virginis, ut talis sit, quod si possibiles essent infiniti homines, eis posset plura gratiarum dona mereri, eis imperare, & illos redimere, modo postea explicando. Ad sextam distinguo maiorem, sicut distinxii secundam partem, quia cum Virgo sit Filia Adæ, debuit ea naturæ munia, quæ illam moraliter non dedecent, excercere.

Argumentum quartum: Maria non fuit aequalis Xpto in donis naturæ, & gratiarum; sed Xpto debita sunt omnia dona possibilia: ergo Mariæ non sunt debita omnia. Distinguimus, Xpto debita sunt omnia dona possibilia vt cumq; nego, possibilia ipsi Xpto, concedo. Et consequens, Mariæ non sunt debita omnia possibilia soli Xpto, concedo, puræ creaturæ, nego. Etenim Xpto ratione Deitatis plura sunt possibilia, & debita dona, quæ nec Mariæ, neque ulli alij puræ creaturæ debentur, aut deberi possunt; nos autem loquimur de donis puræ creaturæ possibilibus.

Argumentum quintum: Quod est debitum, nequit dari titulo liberalitatis, gratitudinis, vel meritū;

meriti; sed omnia dona possibilia sunt debita Mariæ: ergo nullum potest ei dari à Deo titulo liberalitatis, nec à Xpto titulo gratitudinis, nec haberi à Maria titulo meriti, quod est absurdum: Distinguimus maiorem, quod est debitum, & solum dabile titulo meriti, nequit dari, &c. concedo, si est dabile pluribus alijs titulis, nego. Etenim eadem res pluribus titulis dari potest: Sic ego possum dare eleemosinam, & titulo misericordia, & titulo penitentia mihi impedita: Similiter gloria corporis data est Xpto à Patre titulo debiti ad unionem hypostaticam, & titulo remunerationis meritorum: Ita in Virgine.

Argumentum sextum: Si Mariæ debentur omnia dona possibilia, Deus est debitor Mariæ; sed hoc est contra scripturam dicentem: *Quis prior dedit ei, & retribuetur ipse?* Ergo non est debitor. Ulterius: Maria debet Xpto quidquid habet, nam ex eius meritis accepit Maternitatem, existentiam, & reliqua: ergo Xptus nihil debet Mariæ. Nego minorem argumentum, etenim quod accipiamus à Deo omnia beneficia antequam aliquid in eius obsequium operemur, uti vult citatus textus, non tollit, quod in Deo detur aliquod debitum erga suas creaturas: Sic meritis Iusti etiam ex stricta iustitia iuxta plures debet præmium, & tamen antequam iustus aliquid ageret propter ad salutem oportet, Deus illum sua gratia prævenit.

Ad id, quod additur nego consequentiam, quoniam Xptus lege divina, & naturali est debitor Mariæ, quæ est eius vera Mater, ut constat ex Patribus supra relatis, præcipue ex Methodio. Neque huic debito obest, quod Maria debet Xpo quidquid habet; nam etiam Xptus debet Patri omnia, & tamen Pater Xpo, eiusque meritis debet redemptionis præmium: Similiter iustus omnia sua merita debet Deo, cuius gratia illa obtinuit; atque etiam Deus debet Iusto præmia meritorum: & ratio est supra posita, quia ex diversis titulis idem potest esse debitum, & acceptum à debitore, in quo nulla est implicantia.

Sed contra: Si Xptus fuisset debitor Mariæ, huic debito satisfecisset ad equalitatem; sed non satisfecit: ergo non fuit debitor. Probatur minor: Xptus accepit unionem hypostaticam à Mariæ tamquam à causa instrumentalis productiva illius; sed non contulit Mariæ unionem hypostaticam: ergo non satisfecit. Distinguendo maiorem, satisfecisset, quantum posset respectu puræ creaturæ, concedo, aliter, nego: & minorem, non satisfecit, quantum potuit respectu puræ creaturæ, nego, aliter transeat, & sic distinguitur consequens probationis. Mariæ enim manenti in esse puræ creaturæ Xptus dedit quantum puræ creaturæ dari potest; si vero ei contulisset unionem hypostaticam, iam Maria non

non maneret pura creatura; & sic argumentum extra rem est.

SECTIO OCTAVIA.

De relationibus, quæ resultant inter Deum; & Matrem Dei.

Non est dubium de relatione Maternitatis, quæ ex vi generationis resultat in Maria ad Filium Dei, & suum; nam hanc certum est dari, ut p̄misimus supra sect. 4. præm. 2. Solum ergo queritur de Xpo; an in eo resultet relatio filiationis naturalis ad Mariam, ita ut licet sit unus, & idem communis Filius Patris Eterni, & Mariæ, tamen in eo detur duplex naturalis filiatio; alia respectu Patris ex vi generationis aeternæ, & alia respectu Mariæ ex vi temporalis generationis? Etenim dari in Filio Dei relationem realem filiationis naturalis ad Mariam: Negatur à D. Thom. 3. p. q. 35. art. 5. Conceditur tamen communiter à Theologis, quos sequitur P. Rhod. hic q. 2. sect. 2. §. 8. Igitur cum illis.

Nostra conclusio est: Ultra relationem filiationis naturalis, quam Dei Filius dicit ad Patrem; dicit etiam ad Mariam aliam relationem naturalis filiationis. Probatur conclusio: non repugnat, in eo datur in Filio Dei duplex filiatio naturalis respectu eiusdem: ergo multo mi-

nus repugnat respectu diversorum , ac proinde habet duplē relationē filiationis naturalis respectu Patris , & Mariæ Probatur antecedens : Xptus , vt Deus , est Filius naturalis Patris ; at qui etiam , vt homo est Filius naturalis illius , ut definitur ab Adriano Papa , & à Concilio Francofordiensi citato à P. Rhod. de Incar. disp. 4. q. 2. Seb. I. §. 3. Ergo datur in Filio Dei duplex filatio naturalis respectu eiusdem. Ulterius : Humanitas Xpti producta à Maria per veram generationem habet relationem ad Mariam ; aquī humanitas non denominatur *Filia* , sed totum suppositum est *Filius* : ergo in supposito divino , seu Filio Dei datur filatio vera respectu Mariæ.

Imo ad modum , quo respectu Patris Eterni habet Xptus duplē relationem filiationis naturalis ; duplē etiam dici etiam potest habere respectu Mariæ ; vnam ex vi actionis generativæ vniōnis naturalis inter animam , & corpus , qualis datur in alijs Matribus , & aliam ex vi actionis productivæ vniōnis hypostaticæ Verbi ad humanitatem . Et ratio à priori est : quia duplex ratio fundandi relationem filiationis naturalis , est duplex relatio in abstracto ; ergo fundat duplex relationem filiationis in concreto ; ac proinde in Xpto est duplex relatio filiationis naturalis respectu Mariæ . Et propter dicta in hac conclusione , Maria appellatur à Patribus : *sancissimæ Trinitatis complementū* , nam

illam

illam quodammodo complevit addendo novam relationem , cum vi lux productionis aliam filiationis naturalis relationem fecit in Verbo respectu Patris.

Sed contra argues primo : totum suppositū denominatur *relatum* relatione filiationis ; atqui suppositam divinū est incapax relationis de novo advenientis : ergo in verbo non datur nova relatione filiationis respectu Mariæ . Nota . Quod suppositū divinū ratione divinæ personalitatis præcille sumpta non est capax alicuius de hovo advenientis , alias in Persona divina daretur inutatio : At vero ratione naturæ assumpta , sicut est capax accidentium , ita , & novæ denominatio nis *Filiij* ; nam Deus factus est homo , & hic homo est verus Filius Mariæ . Nunc distinguo minorem , est incapax relationis de novo advenientis respectu personalitatis divinæ præcille , concedo , ratione naturæ assumpta per veram generationem ex Mariæ nego.

Argues secundo : relatio filiationis Filij Dei ad Mariam , nec est creata , nec increata : ergo repugnat . Secunda pars antecedentis patet , nam relatio increata filiationis provenit à generatione æterna , & hæc non est à Maria . Probatur ergo prima pars : vbi duæ dantur filiations naturales , datur duplex Filius ; sed si filatio Dei respectu Mariæ est creata , & distinguitur proinde ab increata , dantur in Filio Dei duæ filiations

tiones naturales : ergo datur duplex Filius Dei naturalis , quod est absurdum . Concedo secundam partem antecedentis cum ipsius probatione , & nego primam , ad cuius probationem distinguo maiorem : ubi dantur duas filiations in diversis personis , datur duplex Filius , concedo , ubi in una , eadem que persona , nego .

Etenim , ut dentur duas filiations naturales , seu duas relationes denominantes idem suppositum , sufficit , quod detur duplex ratio fundandi , quæ iuxta Philosophos est duplex relatio in abstracto ; & cum in Xpto detur ea duplex ratio fundandi , una , quæ est æterna generatio à Patre , alia , quæ est generatio temporalis à Maria , ideo in Xpto est duplex filiatione naturalis ; at vero , cum nomen *Filiij* sit nomen *personæ* , ut sape notatum est , licet dentur plures filiations , dummodo sit una persona , unus tantum est Filius .

* * *

DISSE

DISSE

*De secundo effectu prædestinationis
Deiparae , nimirum de eius
gratia , meritis , &
gloria .*

Secundus effectus prædestinationis Mariæ iuxta dicta diss . I . sect . 3 . est eius gratia cum meritis , & gloria ; ideoque de omnibus his singillatim secundo nunc loco agendum est . Cum autem duplex sit gratia , actualis , & habitualis , de actuali prius , postmodum de habituali tractandum . Sit igitur .

SECTIO PRIMÆ.
De gratia auxilijs Beata Virgini à Deo provisiss.

Promitto primo , ut prorsus certum , quod ut B. Virgo operaretur salutari- ter excercendo actus supernaturales virtutum , eguit auxilijs gratiæ , Sanctis scilicet cogitationibus , & affectioribus circa honestatem operationis , quibus à Deo ad illam excitaretur , & induceretur . Ratio est aperta , quia virtus natura-

lis